

pol štirih popoldne in traja do pol šestih, tako da se lahko vsi obiskovalci peš ali z vlaki pravočasno vrnijo domov.

Smarje pri Jelšah. V nedeljo dne 11. marca priredi naš cerkveni pevski zbor popoldne po večernicah v Katoliškem domu svoj prvi koncert. Na sporedu so krasne narodne in umetne pesmi. Prijatelji lepe slovenske pesmi prav uljudno vabljeni!

Najstarejši ljudje

Žive v Bolgariji. Umetnost dolgega življenja pa ni monopol bolgarskih kmetov, ki dočakajo zato tako visoko starost, ker uživajo zdravo hrano, ki omogoča pravilno delovanje prebavnih organov in neprestano zdravo tvorbo krvi. Če pa kaj ni v redu, poskrbe nemudoma, da se ti organi na naraven način dobro očišči, da se takorekoč prebavni in krvotvorni stroj očisti. Tudi mi to lahko storimo! Seveda če hočemo! Zakaj, vse pogoje imamo! Ampak samo od sebe to ne gre. Vsaj nekaj je treba storiti, če nečemo, da prežgodaj ne onemoremo, da se prehitro ne postaramo in da ne postanemo za življenje nesposobni. Koliko vidimo pri nas ljudi, ki se plazijo okrog z vdrtimi lici in drgetajočimi nogami, postave, v katerih se zdi, da duša, življenjska moč, samo še dremuje. In ponajveč je temu vzrok slabo prebavno delovanje želodca, zaprtje in slabo delovanje črevesja, katerih posledica je telesna napetost, zgaga, glavobol, nespečnost, pehanje, kar vse potem dela človeka slabe volje, tesnobe in nervoznega. In žal le prevečkrat opazimo, da so posledice vseh teh pojavov, če jih zanemarjamo, bolezni na mehurju in hemoroidi, srčna oslabele, in zamaščenje, bolezni na ledvicah in nazadnje veliko prezgodnje poapnenje žil, vidimo pa tudi, da se lotijo organizma, ki ima takšno hibo, vse mogoče bolezni. Preizkušeno sredstvo proti temu pa je temeljito očiščenje prebavnega aparata, nakar se kri obnovi in krvni otok na naraven, neškodljiv način uravnava. Zato so najboljše takojmenovane spomladanske kure. Posebno razširjen in splošno priljubljen je v ta namen na primer domači Planinka čaj, ki ga pripravljajo lekarnar L. Bahovec v Ljubljani po večini iz tudi v inozemstvu priznanih jugoslovanskih planinskih zdravilnih zelišč.

Slaba vzgoja.

»Kaj mislite, moja vzgoja je stala 100.000 Din.«

»Da, nekaj res čudnega je, kako malo dobi danes človek za drag denar.«

Devica Marija v Pušavi. Pri nas je tako: ko se nabere kaj novic, naprtimo koš na rama, pa kar peš do g. urednika, če še je kak prostor tudi za nas. Na vlak ne moremo, kakor bi radi, ker nam za to manjka potrebnega drobiža. Da, ta kriza! Vsled nje je nam že tako zmanjkalo denarja, da smo ta pust ostali brez porok. Zato je šel volk skozi faro. Niso pa se ga zbal igralci, ko so na pustno nedeljo igrali »Davek na samce«. Čestitamo! Ker ni bilo porok, so fantje za pust peljali skozi faro hloed, s katerega so rezali prav pičle kose našim dekletom. Ali so si kaj shranili za lepe okrogle piruhe? Fantje, pogum po Veliki noči, da vam ne bo v resnici treba plačevati — davka na samce.

Sv. Ana v Slov. goricah. Na evfni petek, dne 23. marca, se bodo vršile ponovne občinske volitve za občino Sčavnica. Volitve, ki so bile dne 15. oktobra l. l., so bile od upravnega sodišča v Celju razveljavljene.

Sv. Ana v Slov. goricah. Noč in dan odprta so nam groba vrata, a dneva ne pove nobena pratka... Nagle smrti, zadeta od srčne kapi, na Svečnico popoldne, od spovedi gredoč, je pri Društvenem domu umrla Majerič Antonija, rojena Lashaher, posestnica iz Kramberga. Kako je pokojnica bila priljubljena, je pokazal pogreb, katerega se je do mala cela župnija udeležila. Č. g. župnik se je pri odprtem grobu v vznesenih besedah poslovil od rajnice. Njen mož jo bo zelo pogrešal, enako tudi pet otročiče — svojo zlato mamico. Vsem naše iskreno sožalje!

Pljujska gora. V romarski cerkvi M. B. na Črnigori bo sv. misijon od 4. postne do Tihe nedelje, to je od 11. do 19. marca, do praznika sv. Jožefa. Tudi na praznik sv. Jožefa bodo še tri misijonske pridige, ob šestih, ob desetih in ob dveh popoldne. Častilci sv. Jožefa in gorske M. B. pridite! Med sv. misijonom bodo »večne molitve«, in bo dne 13. in 14. marca, torek in sredo, izpostavljen Najsvetejši. V soboto dne 17. marca bodo opravila in molitve za rajne. Ves čas sv. misijona bodo vsak dan tri misijonske pridige in sicer ob šestih, ob desetih in

ob treh popoldne. — V sredo dne 14. marca, poromajo h gorski M. B. gg. organisti. Ob desetih imajo slovesno levitirano sv. mašo, pri kateri poje moški zbor organistov iz »Kantate« op. Hladnik, ob 14. uri pete litanije M. B. »Zihrl« moški zbor. Pridite! Bo lepo. Bog daj nam vsem svoj sveti blagoslov!

Bukovci. Pst, post je tu! Je to čas zmerne, mirnega ter spokornega življenja. Da je in tako mora biti, na to nas je opomnil naš g. župnik s tridnevnimi duhovnimi vajami. Bilo je vse preskrbljeno tako, da ni moglo biti izgovora, da pri spovednici ne bi bilo potrebnega prostora.

Ljutomer. Sadjarska podružnica priredi v nedeljo dne 11. marca v Štrigovi pri g. Kodbi praktični tečaj za pravilno sajenje, obrezovanje dreves in zatiranje sadnih škodljivcev. Začetek po rani sv. maši ob 8. uri. Pridite vsi taisti, ki se zanimajo za umno sadjerejo!

Ormož. Dne 5. februarja je umrla tukaj po. Marija Gomzi. Številna udeležba pri njenem pogrebu je dokaz, kako priljubljena, od vseh spoštovana je bila pokojna. Bila je verna slovenska žena, dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja« in verskih listov »Glasnika« in »Nedelje«. Rada in v obilni meri je podpirala cerkve in reveže. Naj uživa večni pokoj in zaslužno plačilo!

Veržej. V oktobru 1933 se je neki tržan izrazil, da bodo tri bombe priletele. Vsi smo mislili, da je to le šala. Pa ni bila. Najprej je bomba padla na nekoga, ki ga imenujejo klerikalca, toda tega ni zadela. Druga je zadela: občinske volitve so bile razveljavljene. Tretja bomba pa je padla ravno na tistega, ki je to izrazil, ker so se mu najbrž računali nekaj zmešali.

Sv. Andraž v Halozah. V letošnjem letu je umrla skrbna in vzgledna krščanska žena in mati Ana Gnilšek iz Trdoboja. Kot žrtev nezgledne jetike je v najlepših letih življenja, stara 33 let, morala umreti in zapustiti žalostnega moža s štirimi malimi otročiči, od katerih najmanjši še ni eno leto star. Dober mesec po smrti matere je prišla smrt po nje- no hčerko Katarino ter jo kot pridno učenko tukajšnje šole v starosti 7 let po kratki in hudi bolezni (pljučnici) vzela s tega sveta in jo presadila tja gor v nebeški vrtec, kjer med angelčki v družbi svoje ljube mamice pri Je-

toville natančno položaj vsake posemzne zvezde. Zvezdarna v Oxfordu je dovršila kot prva odkazano j nalogo. Po preteku 20 let so bila vsa njena opazovanja zbrana v 8 debelih zvezdk. To ogromno delo je dovršila Etel Bellamy. Popisala je skupno s svojim stricem 1 milijon zvezd.

Edisonove najsrečnejše ure.

Svetovno znanemu amerškemu in že rajnemu iznajditelju Edisonu so stavili pred njegovim 74letn. rojstnim dnevom vprašanje: Kedaj se je čutil najbolj srečnega v svojem življenju? Ne da bi dolgo razmišljal,

dila peš po bogzna kolikerih ulicah, dokler se nista ustavila pred vrati utrjenega gradiča, katerega je čuvala turška straža in kjer bi naj bival namestnik cesarja.

Mohamedanski čuvaji jima niso branili vstopa. Za visoko obzidanim dvoriščem so bili večji ter manjši stanovanjski prostori. Kamorkoli so padle Vidi oči, povsod le turška služinčad in že celo ozračje je dišalo po polmescu. Stari Izak se je dobro spoznal v Babilonu stavb in je moral biti znanec na tem dvoru. Stopal je smelo ter samozavestno med švigajočimi strežniki. Postal je na dolgem hodniku pred skrbno zapahnenimi vrati, s katerih je visel na zlatem motozu lepo izrezljan tolkač. Zidu se ni bilo treba niti poslužiti tolkača, že so se odprle duri. Med vrati je stal črnobradat Turčin, bolj majhne postave ter grdo zakrivljenih nog. Bogat turban in zlati naprsni našivi so pričali, da mora biti dostojanstvenik na dvoru, kamor sta prišla. Kaj sta se menila mohamedan in žid, Vida ni razumela. Zaključek pogovora je bilo Izakovo povabilo, naj pokaže bodočemu njenemu velmožnemu zaščitniku ter pokrovitelju svoj obraz. Dekle se je znebrilo brez pomisleka itak nadležne zavese in po-

gledala smelo in nič zavratnega sluteč krivonožega Turka, kateremu se je kar jasnil mustačasti obraz, ko se je naslajal z očmi veččaka na vitkoponosni deklški postavi, katero je kronal obraz, ki ni bil Turku nekaj vsakdanjega. Pogladi si je v vidnem zadovolju konce mustač po bradi, pocuknil Izaka na stran, ga trepljal po rami in pričela sta z rokovanjem, kakor bi šlo za kup in prodajo. S šakami sta pokala. Slednjič je stopil Turčin k omari, privlekel iz nje papir, nekaj križal po njem z gosjim peresom, ga ponudil Izaku, ki ga je vzel in shranil skrbno pod kaftan. Kako in kedaj se je izmotal žid iz sprejemne sobe, Vida niti prav opazila ni. Iz premišljevanja o tajinstvenem dogodku, katerega si ni znala prav tolmačiti, jo je predramil krivobedrež z namigom, naj mu sledi.

Nastopila sta romarsko pot iz sobe na hodnik in po njem na dvorišče. Preko tega v prav nizko poslopje, ki je bilo močno očuvano od turških straž, kakor bi prikrivalo najčistejše zlato in bisere. Straža ju je pustila v notranjost od zadaj, kjer ju je sprejel z globokim priklonom pred krivonožim vodnikom starejši Turek. Kimal je Vidi, jo prevzel in jo peljal po očetovsko zaupljivo za roko po hodniku. Odklenil je vra-

zusu in Mariji prosi tolažbe in pomoči za svojega žalostnega in težko prizadetega očeta in svoje ljube male sestrice. Sveti naj njima večna luč!

Stranice pri Konjicah. V soboto dne 24. februarja je prišlo iz Osijeka žalostno obvestilo, da je v tamošnji vojaški bolnišnici umrl vojak Arzenšek Toni. Neizprosna jetika je končala življenje komaj 21letnemu sinu iz spoštovane in po širni okolici znane Arzenškove hiše na Stranicah. Rajni, ki je bil izučen trgovec, je s svojo marljivostjo in nadarjenostjo mnogo obetal, toda Bog ga je zgodaj political k sebi, ker ni le zvesto služil zemeljskemu kralju, temveč tudi Kralju vseh kraljev, Kristusu Kralju. V božičnih praznikih je prišel domov na kratek dopust, in bila je njegova prva skrb opraviti sv. spoved in prejeti sv. obhajilo. Pač ni takrat slutil, da je tokrat zadnjič klečal pri obhajilni mizi svoje rojstne župnijske cerkve. Sv. popotnico je prejel v bolnišnici par dni pred smrtjo. Dragi Tone! Bog Ti daj večni pokoj in večna luč Ti sveti naj, Tvoje žalostne starše, brate in sestre, ki ste se tako pristrčno ljubili, naj tolaži misel: Le križ nam sveti govori, da spet vidmo se nad zvezdami!

Griže. Pretečen teden v sredo smo spremljali ob obilni udeležbi župljanov k večnemu počitku Antona Poteko, očeta č. g. Pankraca Poteko, kaplana v Jarenini pri Mariboru in č. šolske sestre Sikste Poteko v Mariboru. Imenovani je bil dolgoletni cerkveni ključar župne cerkve v Grižah, mož katoliškega mišljenja in življenja, in skrben oče svojih desetero otrok. Pogrebni sprevod je vodil sin rajnega ob asistenci č. g. Janeza Granfola, mestnega kaplana v Celju in bivšega kaplana v Grižah, č. g. dr. Rudolfa Hanželič, gimnazijskega profesorja v Celju in domačega g. župnika. Na grobu se je poslovil od rajnega v imenu vseh domači g. župnik. Rajnemu, ki je dočakal starost 71 let, večni mir in pokoj, žalujočim naša sožalja!

St. Janž pri Velenju. Smrt pride kakor tat, ko se najmanj nadejate. Greš od doma, pa se ne vrneš več; smrt te je zasačila na potu. Prideš domov, da se spočiješ, pa ti vošči smrt večni počitek. Tako se je zgodilo pri nas. Dne 17. svečana je umrla v 24. letu, torej v najlepši dobi življenja po komaj dveletnem

zakonu Terezija Božnik, p. d. Gorjančevka na Selu. Šla je z možem obiskat svoje starše na Dobrno, tam zbolela, po kratkih in hudih mukah, sprevidena s sv. zakramenti, bogu vdano umrla in bila tudi na dobrnsko pokopališče dne 19. svečana ob zelo obilni udeležbi Dobrnčanov in Šentjanžanov pokopana. Zapušča globoko žalujočega moža in enega otroka, ki je postal že tako zgodaj sirota. Žalujejo za njo dobri starši in vsa spoštovana Božnikova hiša. Tudi vsi, ki smo jo poznali, smo bili žalostni, da nas je takoj zgodaj in kar brez slovesa zapustila. Tolaži nas le to, da je bila vneto častilka presv. Srca Jezusovega. Darovala se je na pravem oltarju kot žrtev svojega poklica. Počivaj v miru in pri Bogu na svidenje! — Dne 26. svečana pa smo pokopali Mihaela Zabukovnika, p. d. Špegla v Lipju, rudarja, posestnika in trpina izza svetovne vojne. Komaj 58 let star, je, potem ko je še prinesel iz gozda koš listja, padel pod kruto smrtno koso. Odložil je težko breme, da bi se spočil. In večno bo počival, ker se je v življenju veliko trudil za dom in družino, samo da tej nalaga še težje breme, ker je ostala brez hranitelja. Bog tolaži žalujočo vdovo in otroke! Za prizadete je taká smrt kakor strela iz jasnega, velika nesreča, za nas pa velika milost, da vedno nanjo pripravljeni, vedno še trepetaje molimo: Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod!

St. Ilj pri Velenju. Rajnemu Valentinu Dolinšek v spomin. Umrl je mož, ki je svoje življenje usmerjal vedno le po geslu: moli in delaj! V tem pravcu je tudi življenje v solzni dolini dovršil. V nedeljo dne 25. februarja dopoldne, na Vrbanjakovem rojstnem domu tam v solnčnem Podkožlju, so se pričele zbirati množice ljudstva tudi iz sosednjih župnij, da pospremijo na poslednji zemeljski poti daleč na okrog znanega in spoštovanega Valentina Dolinška. Veličasten spored se je razporedil s šolsko mladino in učiteljskim zborom na čelu; zastopana so bila tudi vsa društva, pri katerih je rajni sodeloval. Ob grobu se je poslovil od njega g. svetnik Schreiner Franc kot dušni pastir in kot prijatelj pokojnikov v priskrben in ganljivem govoru. Rajnemu je bilo 65 let usojenega življenja, 40 let je preteklo, odkar se je poročil in s svojo blago ženo vodil gospodarstvo. Vzgojil je tri sinove in tri

hčerke po verskih in narodnih vzorih. Bil je nadvse zvest sin sv. katoliške Cerkve; zmiraj je imel časa za službo božjo, za molitev in za delo, spoštoval je katoliške duhovnike, katerim je bil zmiraj zanesljiva opora. V njegovo hišo je zahajal le katoliški tisk, »Slovenski gospodar« in Mohorjeve knjige celih 40 let, tudi »Slovenec« in razni nabožni časopisi. Izredno veliko je čital; malokateri kmet starejše generacije je prečital toliko književnih del kot on. Ob vsaki priliki je pri njem mogel dobiti vsakdo dober in tehten nasvet. Upoštevali so ga povsod; soustanovitelj je bil posojilnice, mlekarne, odbornik občine, šole, cerkvenekonkurenčnega odbora in okrajnega zastopa; tudi pri gospodarskih organizacijah (Kmet. družnici, Sadjarski družnici itd.) je bil včlanjen, kakor tudi v Prosvetnem društvu. Sploh kjer je kakšen dober pokret: verski, narodni in gospodarski, povsod je sodeloval. Za časa političnih borb se je udeleževal shodov, predavanj ter podrobno delal z zgledom in besedo za katoliško in narodno stvar. Njegovo posvetstvo je bilo za vzor drugim; z izvanredno ljubeznijo je negoval zlasti sadna drevesa; zato so se tudi njegovi sinovi že v rani mladosti navzeli te ljubavi, negovanja dreves, ter ga nadaljujejo vedno v večjem razmahu. Malokdo je tako ljubil svojo rodno grudo kot pokojni Valentin. Tam na prisojnem gričku spava tvoje za vse dobro vneto srce; umiril se je tvoj korak, v življenju tako čvrst in neomahljiv; omahnila je tvoja roka, utrujena, a vendar tako dobra. Z Bogom, nepozabni Valentin! Prosi pri nebeškemu Očetu v svoji novi domovini za nas, da v ljubezni za katoliške vzore vztrajamo. Vsej rodbini Vrbanjakovi iskreno sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Predpustni čas je za nami. Tako malo svatovščin v tem času pri nas že davno ni bilo kakor letos. Velik zadržek je gospodarska kriza, ki je tudi pri nas začela hudo nastopati. Mladi ljudje so toliko preudarni, da ostanejo raje samski, kakor se pa poročiti v slabih gmočnih in gospodarskih razmerah. V zadnjem času pa kažejo pri nas gotovi ljudje izredno zanimanje za uboge in brezposelne. Bilo bi to vse prav lepo in hvalevredno, saj smo bili tudi lani deležni podpore od druge strani. In vendar, koliko razlik! Čeprav je krščanska do-

ta, za katerimi se je razprostrla pred obema bajno okrašena dvorana. Po tleh težke preproge v živih barvah, blazine, zglatniki ter divani, po katerih so ležale v najlepša oblačila oblečene mlade, čedne ter z raznimi ročnimi deli zaposlene Turkinje. Vse so se zagledale v pravkar došlo tujko, kateri se je dozdevalo, da je zašla v neizrečeno lepo pogansko svetišče, o katerem je čula toliko pravljic iz ust prelube mamice. Krasotice — najbrž svečenice so se zarajale v plesu krog Vide, ki je na pol sanjala, na pol doživljala resnično lepi in niti zasanjani — novi svet!

Turčinke so čebljale v neznanko v vseh jezikih. Razumela je le par besed resno prikrojene ženske. Ta jo je povabila na nizek divan in začela z njo razgovor kakor mati s hčerko. Govorila je slovanski jezik. Vida je nasludila marsikatero besedo pravilno. Le tega ni mogla dognati iz dobro hotečega razgovora: kam in zakaj je bila oddana pod krinko zaščite in pokroviteljstva pod tako razkošno opremljeno streho?

Starejša tovarišica ji je tolmačila vse mogoče, dokler se ni utrudila vsled gostobesednosti. Postregla je novodošli in ji pokazala pot do vrat kamrice, ki bo

odslej njeno nočišče. Šolala se bo za svoj poklic v veliki dvorani, v katero je stopila prvič in bila pozdravljena.

Prvo noč pod turškim krovom se je pričelo Vidi nekoliko svitati, da ni z njo čisto v redu in da sta jo prevarila bridko za dom in starše cigan ter žid. Priporočila se je z največjim zaupanjem Bogu ter spala, dokler ji ni povonjala pod nos skodelica ponujene pijače, kakršne do tedaj še ni okusila. Bila je turška kava in poleg te posoda z mlekom in duhtečim pecivom.

Ze koj prvo jutro je prejela turško preobleko. Njena učiteljica ji je dopovedala, da je bila prodana kot izredna lepota v harem budimpeštanskega paše Ibrahima s priimkom »satan«. Ves njen pouk bo usmerjen naslednje mesece za tem, da si bo znala pridobiti po prvem srečanju s pašo njegovo naklonjenost. Mogoče ji bo usoda toliko mila, da bo postala vsled telesne prikupljivosti ena izmed onih pašinih žen, kojih beseda nekaj velja in zaleže pri vsemožnem gospodarju. Kristjana slobodno lahko ostane tudi za bodoče. Paša še nikoli ni vprašal kake priležnice, kaj ter v koga veruje in kakega Boga moli.

(Dalje sledi.)

je odgovoril veliki iznajditelj: »V celém življenju poznam tri dobe, katere so bile zame polne sreče. Srečen sem bil, ko sem prodajal kot 12letni dečko na kolodvoru v Ohio časopise, ko sem se poročil in ko sem postal prvič oče. Splošno moram trditi, da mi je bilo skozi celo življenje v največjo zadovolje in srečo delo. V poskusnih delavnicah sem preživel največ res srečnih ur.«

— — —

Zahtevajte povsod
»Slov gospodarja«.

